

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

439 p. 09

Hely

(439 p. 09)

Idő

"1961"

Személy

Helyszám

44. 12. f. 106

Szerző:

Cím:

Zálog a labda, a baba, a sip

Rugó az Állatvodáért — Olvasó hölgy fél szandálban

Forrás:

A Banán mozijegye

Egri Hírlap,
(Hely)

1961. jún. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Van a Ferencvárosban — park mélyén, sátor rejtekén — egy titkos kis kincsebánya. Ide járnak már napok óta a Kun Béla téri gyerekek, s hordják a sok kincset, kincsöküket, s erre a modern Szézárnak, tárulj fel!-re bemenetet szereznek a mesék, történetek, kalandok tündéri világába.

Egy személynek egy könyv

Egyszerű néven — de ez így nem mond sokat —: *Park Könyvtár*. A Szabó Ervin Könyvtár 44-es fiókjának kitelepedése a Kun Béla térre. Felverték a sátrat, négy oszlopfájára négy tűzpiros muskátli lámpásnak, a kicsi pult-ra könyvek, a sátorban egy fehér hajú néni: *kezdődhet a könyvkölcsönzés*.

Kezdődött is. Odajárult elsőnek a pulthoz; — odajárult? Rohant, száguldott, két kislány is stószolva, buktatva ügyesen, megelőzve mindenkét, egy göndör hajú, éjszemű hölgy — nincs személyi könyve sem, mert még nem töltötte be tizenhatodik évét és iskolai bizonyítvány sincs a kezében, mert még a hatodik évét sem lépte át — s kikap a könyvcso-móból, magához szorít egyszerre két Brumi-könyvet.

Hahó, lassabban a testtel! *Egy személy egyszerre csak egy könyvet vihet olvasni*.

Tehát akkor marad csak a *Brumi az iskolában*.

- Hogy hívnak?
- *Magyar Éva*.
- Hány éves vagy?
- *Áprilisban leszek hat*.
- Zálogot mit tudsz hagyni?

Mert ha nincs igazolvány, *zálogot kell hagyni*.

Sicc a bögő fiúnak

S szalad Éva vissza a játszótérre, s jön is már, s hozza is

a labdát. A Tibiét, az öccsét, mint az hamarosan kiderül.

Mert szalad Tibi, kiáltva igazságát a világba — vagyis bögve az ég felé —, jön a labdájáért, de akkorra már késő, *Éva a labdáért könyvet kapott*, azt lapozza, képeit nézi egy padon. Ekkor meg ő szalad vissza, s hozza *Éva gumibabáját*, azért meg ő a *Sicc az erdőbent* választja.

Igy kezdődött. Harmadik napja áll a sátor a parkban. Polcain a rengeteg kincs: gyerekek, felnőttek záloga. Mi mindent oda nem adunk egy könyvért!

Úl a padon egy szőke kislány, könyvbe mélyed, lóbálja lábát, *egyik lábán szandál, a másik csak úgy levegőzik*. A szandál párja a zálog. Mit adott volna? Nyár van, csak úgy klottnadrágban, csíkos trikóban szaladt le a térre. *Lehúzta tehát a szandált*, könyvet kért, a Pál utcai fiúkat — azt olvassa órára. Sietni kell, este hétig lehet csak olvasni, zár a sátor, majd holnap folytathatja.

A Csősz foglalója

Van itt a polcon *egy rugó*. Egy közönséges rugó. Egy kislány minden kincse. Tegnap hagyta itt este *Csősz Karesi*: „Ne tessék odaadni senkinek se az Állatvodát holnap, míg érte nem jövök. Foglalónak itt a rugó!”

Banán József — a Jázmin utcai iskola harmadikos a *mozijegyet* ad könyvért zálogba. Ez már halmozás. Mozi-ba menni (az Akadémiába, Szerelencsütörtökhöz), a mozi előtt, *a mozijegyért olvasni — nem sok?*

Zálog a homoklapát, a gyűrű — kettő is van, vékonyka, rézgyűrű —, a baba, a labda, a bicska, a sip, a régi pénz, a gombfoci, a mackó. Minden, ami kincs. Szívünk kincse.

(kőbányai)